

תת"ע 2210/02/18 - מדינת ישראל נגד אולנטוך יבגני

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2210-02-18 מדינת ישראל נ' אולנטוך יבגני
תיק חיצוני: 90508802015

כבוד השופטת לאה שלזינגר שמאי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
אולנטוך יבגני	נגד
	נאשם

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם וב"כ לפי סעיף 130 חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

רקע

2. ביום 30.5.17 נרשם לנאשם דו"ח תנועה בגין נהיגה במהירות מופרזת מסוג ברירת משפט. הנאשם בקש להישפט ולפיכך נשלחה לו הזמנה לדיון שנקבע ליום 18.2.18. הנאשם קיבל ההזמנה ביום 19.12.17 ואישר בחתימת ידו את קבלתה. אישור המסירה סרוק בתיק.

ביום 15.2.18 הגיש המבקש באמצעות בא כוחו בקשה לדחיית מועד הדיון.

הבקשה התקבלה והדיון נדחה ליום 9.4.18, שהינו אחד מהמועדים שהוצעו ע"י ב"כ המבקש כמועד מתאים עפ"י יומנו.

ביום 9.4.18, קרי, יום הדיון הנדחה, הגיש ב"כ המבקש בקשה דחופה לדחייה נוספת של מועד הדיון, והציע לדחות הדיון ליום 15.5.18.

הבקשה התקבלה והדיון נדחה ליום 15.5.18 כמבוקש.

3. ביום 15.5.18 לא התייצבו המבקש ובא כוחו ולפיכך המבקש נשפט בהעדרו.

4. ביום 16.5.18 הוגשה בקשה שכותרתה "בקשה בהולה ביותר להורות על ביטול פס"ד" בה טען ב"כ המבקש, כי הגיש בקשה נוספת לדחיית הדיון אך היא לא נסרקה לתיק.

בהחלטתי מיום 25.5.18 הוריתי לב"כ המבקש להציג אסמכתא, שאכן הגיש הבקשה טרם הדיון.

ב"כ המבקש הודיע, כי אינו יכול להציג אישור על הגשת הבקשה בטענה, כי שלח הבקשה מבית המשפט בחיפה בו נכח

עמוד 1

באותו יום וכי האישור נשלח למחשב ביהמ"ש ומשכך לא מחזיק בידו אישור שכזה.

המשיבה התנגדה לבקשה מהטעם שב"כ המבקש לא הציג תימוכין להגשת הבקשה הנטענת לדחיית מועד הדיון טרם הדיון.

5. לפנים משורת הדין הוריתי, כי בכפוף לתשלום הוצאות לאוצר המדינה יעוכב ביצועו של גזה"ד והבקשה תקבע לדיון. לאחר שההוצאות שולמו, הוריתי ביום 2.7.18 על המשך עיכוב ביצוע גזה"ד עד הדיון שנקבע ליום 25.11.18.

ההחלטה הובאה לידיעת ב"כ המבקש עוד ביום 3.7.18 שעה 14:49, כפי שמופיע ברישומי נט המשפט.

6. ביום 25.11.18, לא התייצבו המבקש ובא כוחו ולפיכך מחקתי הבקשה.

יצוין, כי במועד זה הגיש ב"כ המבקש בקשה לדחיית מועד דיון בה ציין, כי עקב טעות לא הוגשה הבקשה מבעוד מועד וכי הוא מבקש דחיה נוספת של הדיון כיוון שיומנו עמוס בתיקים אחרים שנקבעו לו מבעוד מועד באותו יום.

7. המשיבה התנגדה לבקשה בנימוק שהמבקש ובא כוחו עשו דין לעצמם ולא התייצבו על אף שבית המשפט כתב ברחל ביתר הקטנה כי נוכחות הנאשם חובה.

הדיון

8. בית המשפט נעתר לשתי בקשות לדחיית הדיון שהגיש ב"כ המבקש והוא לא היה רשאי להניח כי גם בקשה שלישית תעטר.

זאת ועוד: ב"כ המבקש הרהיב עוז והגיש בקשתו השלישית אך בבוקר הדיון וזאת על אף שמועד הדיון הודע לו למעלה מ-4 חודשים קודם לכן.

אם אכן כטענתו, היו קבועים לו באותו מועד דיונים אחרים, שנקבעו קודם לכן, היה עליו להגיש בקשתו לשינוי מועד הדיון מיד לאחר שנקבע המועד של 25.11.18 ע"י ביהמ"ש ולא להמתין ליום הדיון.

9. אם לא די בכך, ב"כ מבקש לא היה רשאי להעמיד את בית המשפט בפני עובדה מוגמרת בה יאלץ לדחות הדיון פעם נוספת בשל בקשת ב"כ המבקש לדחייה נוספת של הדיון או בשל אי התייצבותו.

10. טענתו של ב"כ המבקש, כי בגין טעות לא הגיש הבקשה מבעוד מועד, טענה זו לא יכולה להועיל לו בשים לב לפסיקה שקבעה, כי טעות אינה מצדיקה ביטול פס"ד שניתן בהעדר התייצבות.

ב"כ המבקש מופנה להחלטת כב' מודריק בע"פ 70050/99 **חרובי פארס נ' מ"י** בו נדונה בקשת נאשם לביטול שפיטה בהעדרו, בטענה שטעה במועד.

בדחותו את הבקשה קבע כב' השופט מודריק:

"אין לי ספק שלעתים, מתרחשות תקלות וטעויות שונות ומשונות אצל נאשמים במשפטי התעבורה ובעטים אין הם מגיעים למשפט.

נדמה לי שאין ברירה אלא שלא לקבל בקשות לביטול המשפטים להוציא נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי.

הסתמכות על פניות הנאשמים אפילו אם הם נתמכות בתצהיר עלולות לגרום בוקה ומבולקה בסדרי בתי משפט לתעבורה. למעשה, לא ימצא צדיק אחד שיואיל להופיע במועד למשפט שלו ויימצאו הנאשמים מכתבים את סדרי העבודה של ביהמ"ש".

בהמשך קבע כב' השופט מודריק, כי אין הכרח שבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר תידון במעמד הצדדים.

עוד לנגד עיני ע"פ 70159/00, **קדישאי אביב נ' מ"י**, בו דחתה כב' השופטת שטופמן בקשה לביטול שפיטה בהעדר, בה טען ב"כ המערער כי המדובר בשופט אשר דן בד"כ במשמרת אחה"צ ולפיכך, התייצבו הנאשם וב"כ בתאריך הדיון אחה"צ ולא נתנו ליבם לכך שבשל חג החנוכה, נקבע הדיון לשעות הבוקר.

11. פסקי הדין המצוטטים לעיל, עולים בקנה אחד עם החלטת כב' ביהמ"ש העליון בר"ע 418/85 **רוקנשטיין נ' מ"י**, בו נקבע כי לנאשם היה יומו בביהמ"ש, ומשלא טרח להתייצב, מוטב ילין על עצמו ולא על אחרים.

בנוסף, לנגד עיני גישת ביהמ"ש העליון בנושא בזבוז זמן שיפוטי כתוצאה ממחדלי הצדדים, כפי שבאה לידי ביטוי בבש"פ 9129/00 וברע"א 3136/00.

בית המשפט העליון הביע דעתו, בשורה של אירועים אשר רוכזו ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מ"י** מיום 2.10.03. כב' המשנה לנשיא, השופט ת. אור, קובע בין השאר, בסעיף 8 לפסק הדין:

"שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום לב, אינה יכולה להצדיק אי הופעה לדיון (ראו: רע"א 418/85 הנ"ל) דיון דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך הדין המייצג הנאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו..."

ראה לעניין זה גם רע"פ 10200/03, **דביר שחוח נ' מ"י**, מפי כב' השופט ג'ובראן.

בענייננו, לא רק שלא שכח ב"כ המבקש את מועד הדיון, אלא ידע על מועד הדיון, אך ביצר להתייצב בדיונים אחרים ולא בקש דחיית הדיון מבעוד מועד אלא ביום הדיון עצמו. משקיבל המבקש את יומו בבית המשפט בשתי הזדמנויות שונות, ולא השכיל לנצל ההזדמנות הנוספת שניתנה לו לפני משורת הדין, ולא התייצב, אין לו להלין אלא עצמו.

12. לפיכך הבקשה נדחית.

לאור השתלשלות העניינים כמפורט לעיל, מצאתי לנכון לחייב המבקש בהוצאות הבקשה בסך ₪ 1000 שישולם תוך 30

יום .

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ט, 15 ינואר 2019, בהעדר
הצדדים.